

ਪਟਨਾ ਅਤੇ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਨ. ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਰਿਤਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਜ਼ਾਰੀ ਲਾਲ, ਪਰ ਦੇ ਹੋਰ ਨਿਰੰਜਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਬਨਵਾਰੀ ਲਾਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼, ਜੋ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਸਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਸਾਂਘੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕਿ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਿਵਲ 'ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੇਧ ਲਈ ਅਪੀਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ;

ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣਗੇ, ਮੈਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਛੇਤੀ ਮਿਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਅਸਲ ਮਿਤੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਅਸਲ ਤਾਰੀਖ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਮਿਲਾਪ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ,]]।

ਮੈਸਰਜ਼ ਭਜਨ ਲਾਲ-ਸਰਨ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 538

6 ਫਰਵਰੀ 1967 ਈ

ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ (1914 ਦਾ I)-sj. 36 ਅਤੇ 38—ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ (1956)-ਨਿਯਮ 36(23-ਏ)-ਕੀ ਸੱਤਵੀਂ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਵਿਚ ਐਂਟਰੀ 51 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ-ਨਿਲਾਮੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਭੰਡਾਰ 'ਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਮੁੱਖ ਡਿਊਟੀ-ਕੀ ਉਸ ਤੋਂ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)-ਆਰਟੀਕਲ 226-ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਜੁਬਾਨੀ ਭਰੋਸੇ-ਇੰਚਾਰਜ-ਕੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ-

ਕੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 36(23-ਏ) ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵੈਧ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਨਿਯਮ 36(23-ਏ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੋਟੇ ਦੀ ਛੋਟੀ ਲਿਫਟਿੰਗ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੂਰੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਕੋਟੇ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਸਟੀਲਰੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕਮੀ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਸ ਕਮੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਨਿਯਮ ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਨਿਯਮ ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਲੇਵੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸ਼ਰਤ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕਿ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਐਂਟਰੀ 51 ਹੈ,

ਸਟਾਕਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਟਿਲ-ਰੈਂਡ ਡਿਊਟੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਚੁਕੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 1965-66 ਲਈ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਚੂਨ ਠੇਕਿਆਂ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 36 (23-ਏ) 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਡਡ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਟਾਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਟਿਲ-ਰੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਭਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਕਤ ਵਸਤੂ ਗੁਆ ਬੈਠੇਗੀ। ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਸੂਲਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜੁਬਾਨੀ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦਾ ਬਕਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਇਸਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ।, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। . ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ,

759 ਮੈਸਰਜ਼ ਭਜਨ ਲਾਲ-ਸਰਨ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰ. v. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ। (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.)

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 1 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਮੈਟੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ; ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਕੋਟਾ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਮੁੰਜਰਾਲ, ਐਮ.ਐਮ. ਪੁੰਚੀ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ,

ਐਡਵੋਕੇਟ।?

ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬੀ.ਆਰ. ਅਗਰਵਾਲ।

ਆਰਡਰ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.—ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ, 1966 ਦੀ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ. 538 ਅਤੇ 1966 ਦੀ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ. 1991, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੈਸਰਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ। ਇਕੱਲੇ ਭਜਨ ਲਾਲ ਸਰਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਫਰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਠੇਕਿਆਂ ਦੇ ਨਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦਾ ਹੈ।

20 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ, ਸਬੰਧਤ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 1965-66 ਲਈ ਦੇਸੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਚੂਨ ਠੇਕਿਆਂ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੰ. 7, 8, 28 ਅਤੇ 42 ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹੀ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਹੇਠ ਹਵਾਲੇ:-

1. ਹਰੇਕ ਠੇਕੇ ਲਈ ਇੱਕ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੋਟਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਐਲਾਨ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਮੰਗ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਪੂਰਕ ਕੋਟੇ (ਵਾਧੂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ) ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

8. ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਕਰੇਤਾ (ਵਾਂ) ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਅਨੁਪਾਤਕ ਕੋਟਾ ਚੁੱਕੇਗਾ ਜਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਸਟਿਲਹੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੇਗਾ। ਸਟਿਲ-ਹੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਮੀ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਕੋਟੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਯੋਗ

ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੋਟੇ ਦੀ ਛੋਟੀ ਲਿਫਟਿੰਗ ਜਾਂ ਸਟਿਲ-ਹੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਉਕਤ ਕਮੀ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਮੀ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ 7 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਅਨੁਪਾਤਕ ਕੋਟੇ ਦੀ ਛੋਟੀ ਲਿਫਟਿੰਗ ਜਾਂ ਸਟਿਲ-ਹੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਘੱਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਲਗਾਤਾਰ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ 7 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਟਿਲ-ਹੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ।'

28. (i) ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਥੇਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਦੇਸ਼ ਭਾਵਨਾ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਥੇਕ ਵਿਕਰੇਤਾ, ਜੇ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਟਾਕਿਸਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ, ਉੱਪਰਲੇ ਪੈਰੇ 24 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਦੇ ਅਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਮਸਾਲੇਦਾਰ ਦੇਸ਼ੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀਆਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਮਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸਟਿਲ-ਹੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਤੇ ਗੋਦਾਮ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਰਚਾਰਜ ਵਸੂਲਣਗੇ। ਅਤੇ ਲਾਭ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਥੇਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਟਿਲਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਕਸਡ ਐਕਸ-ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਇਸ਼ੂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(ii) ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 1964-65 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਵੇਚੇ ਰਹਿ ਗਏ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 1965-66 ਲਈ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਹੋਵੇ। ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 1965-66 ਲਈ ਉਹੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਊਟਗੋਇੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੋਟੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੇਚੇ ਗਏ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸਟਾਕ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸਟਿਲ-ਹੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਸਟਾਕ ਦੀ ਕੀਮਤ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਆਊਟਗੋਇੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਟਿਲ-ਹੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ।

ਮੈਸਰਜ਼ ਭਜਨ ਲਾਲ-ਸਰਨ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.) ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ।

42. ਸਾਰੇ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਥੇਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚੂਨ, ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ (1914 ਦਾ 1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ।

ਨਿਲਾਮੀ ਫਰਵਰੀ, 1965 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜ ਰਿਟੇਲ ਕੰਟਰੀ ਸਪਿਰਿਟ ਠੇਕਿਆਂ ਲਈ 29,01,000 ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੁ. 2,65,850 ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦੇ 1/12 ਵੇਂ ਅਤੇ ਰੁ. 4,68,910 ਸਟਿਲ-ਹੈੱਡ ਡਿਊਟੀ ਦੇ 1/24 ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 8 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਪਾਤਕ ਪੀਰੀਅਡੀਕਲ ਕੋਟੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕੋਟਾ ਜੋ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਸਟਿਲ-ਹੈੱਡ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਵਜੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਕੱਛ ਵਿਵਾਦ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਰਮਿਆਨ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੇ ਅੰਤਮ ਪ੍ਰਕੇਪ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਸਤੰਬਰ, 1965 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਤਣਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਦਰਜ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ, ਮਿਤੀ 15 ਸਤੰਬਰ, 1965 (ਅਨੈਕਸਰ A-2), ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਮੈਨੂਅਲ, ਵਾਲੀਅਮ III ਦੇ ਪੈਰਾ 3.19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਆਫੀ (ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ) ਲਈ। ਇਕ ਪਾਸੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਕੁਝ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਜੁਬਾਨੀ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਛੋਟਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 15 ਨਵੰਬਰ, 1965 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਏ-3) ਦੀ ਅਗਲੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੇੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 26 ਨਵੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਏ-4), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਕਥਿਤ ਜੁਬਾਨੀ ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਹੋਰ ਬਦਲਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 50.000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਉਸਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (1967)2 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਥਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 6 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ 46 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਓਵਰ ਪੇਮੈਂਟ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਫਰਵਰੀ, 1965 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ। 7 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ (ਅੰਕੜਾ ਏ) ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।), ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ 36(23) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 31 ਦਸੰਬਰ, 1965 ਤੱਕ ਬਕਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਟਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 31 ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਠੇਕਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, 31 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਗਲੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ, ਭਾਵ, 1966-67 ਲਈ ਨਿਲਾਮੀ ਦਾ ਨਵਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕੁਝ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕੋਟੇ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਸ਼ਰਾਬ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਘਟਾਈ ਗਈ ਸੀ। 11 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। 2,65,850 ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਰੁ. 4,68,910 ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਟਿਲ-ਹੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਕਾਰਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 19 ਮਾਰਚ 1966 ਨੂੰ 1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ 46 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। 21 ਮਾਰਚ, 1966 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਮੇਸ਼ਨ ਬੈਂਚ (ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ, ਜੇ. ਜੇ.), ਨੇ ਤਾਜ਼ਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 23 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ. ਡਬਲਿਊ. 46) ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 1966 ਦਾ) ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੱਕ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਚਾਰਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਮਿਤੀ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ 1966 ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਸ੍ਰੀ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਮੁੰਜਰਾਲ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਢਲੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੁਝ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਮੁੰਜਰਾਲ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਆਪਣੇ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 1083 ਆਫ 1966, ਮਿਤੀ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1966 ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਹਨ।

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਮਿਤੀ 17 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਸਟਿਲ-ਹੈੱਡ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 6 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਤੋਂ 31 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਦੀ ਮਿਆਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ

ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ. 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ X-1 ਮਾਰਕ ਕੀਤੇ ਅਗਲੇ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ (1966 ਦਾ C.M. 4095) ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਰਿਹਫ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਸਟਿਲ-ਹੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿਫੰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ। ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਧ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਚੇ ਸਟਾਕ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਸਟਾਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਮੁੰਜਰਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ-ਐਲ ਵਿਚ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. ਭਾਵ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਟਾਕਾਂ ਲਈ ਸਟਿਲ-ਹੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 36 (23-ਏ) ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਕਤ ਸ਼ਰਤ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 36 (23-ਏ) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 51 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਕਤ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

"51. ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮਾਲ ਉੱਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਕਰਤੱਵ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਉਤਪੰਨ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ ਉੱਤੇ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਘੱਟ ਦਰਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਊਂਟਰਵੇਲਿੰਗ ਡਿਊਟੀਆਂ: -

(ਏ) ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰਾਬ;

(ਬੀ) ਅਫੀਮ, ਭਾਰਤੀ ਭੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ; ਪਰ ਉਪ-ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਲਕੋਹਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਵਾਲੀ ਚਿਕਿਤਸਕ ਅਤੇ ਟਾਇਲਟ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ

(ਬੀ) ਦਾਖਲੇ ਦਾ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਅਗਰਵਾਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਟਿਲ-ਹੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਇੱਕ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ (ਜੋ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ) ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ 'ਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ. 36(23-ਏ) ਅਤੇ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 8 ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਸ਼ਰਾਬ 'ਤੇ ਉਕਤ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਤੋਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤ ਇਸ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਮੰਗ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। .

ਵਕੀਲ ਨੇ ਲਾਇਸੰਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 28(ii) ਦਾ ਖਾਸ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ (ਅਨੈਕਸ਼ਨ A-II)। ਜੇ ਕਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਊਟਗੋਇੰਗ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਕੋਲ ਉਸ ਦੇ ਠੇਕੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚੋਂ, ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸਟਿਲ-ਹੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਟਾਕ ਦੇ ਚੂਹਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਊਟਗੋਇੰਗ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ, ਉਸ 'ਤੇ ਲੱਗਣ ਵਾਲੀ ਸਟਿਲ-ਹੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਵੇਲੇ ਲਾਗੂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਮੁੰਜਰਾਲ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਿੰਦੇ ਬ੍ਰਦਰਜ਼, ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਾਏਚੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਆਦਿ। 1966 ਦੀਆਂ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 1580 ਆਦਿ ਨੇ 26 ਸਤੰਬਰ 1966 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਮਾਇਓਰਿਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੀਕਰੀ, ਜੇ. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, (i) ਘਟਨਾ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ, (ii) ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਮਾਲ ਦੀ, ਅਤੇ (iii) ਜੇਕਰ ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਵਸਤੂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਲੇਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੇਖ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਹੈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੂਸਰੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਜੇ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡਿਊਟੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: - ਦੂਜਾ, ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਲੇਵੀ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ

ਮੈਸਰਜ਼ ਭਜਨ ਲਾਲ-ਸਰਨ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.) ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਲੇਖ ਪਰ ਇਹ ਡਿਊਟੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਵੇ। ਤੀਸਰਾ, ਜੇਕਰ ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਲੇਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਲੇਖ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੇਵੀ ਦਾ ਅਸਲ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਸੁਭਾਅ ਕੀ ਹੈ? ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਕੁਝ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੋਂ ਟਾਡੀ ਵੇਚਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਹੈ।

ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਹੱਕ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਇਸ ਦਾ ਟਾਡੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੀਸਰਾ ਟਾਡੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਬੰਧ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਘੱਟ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚੌਥਾ, ਟੇਡੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੁੱਖ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਟੇਡੀ ਨੂੰ ਟੂਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਟ੍ਰੀ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਖੁਦ ਟੂਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੰਜਵਾਂ, ਡਿਊਟੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਉਤਪਾਦ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜਾਂ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜੋ ਵਸੂਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਛੇਵੇਂ, ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਬਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਜੋ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਉਹ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਸੂਰ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਚੂਨ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਧਾਰਾ 28 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇਣਯੋਗ ਸਾਰੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ, ਟੈਕਸ ਜੁਰਮਾਨੇ ਅਤੇ ਫੀਸਾਂ" ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੱਤਵਾਂ, ਮਾਲ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਚਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਲਾਮ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ 1964 ਦੀ ਦੂਜੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਗਲੇ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸੀ।

ਇਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕੀ ਇਸਨੂੰ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਟੈਕਸਯੋਗ ਘਟਨਾ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਲੇਵੀ ਟਾਡੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਿਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਲੇਵੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ "ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਲੇਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। "

ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਤੀਜੇ, ਪੰਜਵੇਂ ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਗੁਣ ਜੋ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਉੱਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਘਟਨਾ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਉਤਪਾਦ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜਾਂ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ. ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਮਾਲ ਦੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਲਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 28 (i) ਦੁਆਰਾ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਲਈ ਬਦਤਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਸ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਥੇਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਟਾਕਿਸਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਵਸੂਲੇਗਾ।

ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀਆਂ ixed ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਟਿਲ-ਰੈਂਡ ਡਿਊਟੀ, ਅਤੇ ਗੋਦਾਮ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਰਚਾਰਜ। ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਟਾਕ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਪਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੋਟੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਟਿਲ-ਰੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੰਬਈ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਸ.ਐਸ. ਮਿਰਾਂਡਾ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਟਿਲ-ਰੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਐਕਸਾਈਜ਼-ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਜ਼ਗਾਓਂ (1), ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਐਕਸਾਈਜ਼-ਡਿਊਟੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ (1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 ਐਸ.ਸੀ. 898

ਮੈਸਰਜ਼ ਭਜਨ ਲਾਲ-ਸਰਨ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.) ਨੇ ਕੁਝ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ, ਐਕਸਾਈਜ਼ਿਊਟੀ ਵਜੋਂ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਆਰਟੀਕਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਜੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਅੱਗੇ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਆਬਕਾਰੀ-ਸੁਲਕ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਟਿਲ-ਰੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਡਡ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਟਾਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉਕਤ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਐਕਸਾਈਜ਼-ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਭਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੀਮਤ, ਪਰ ਉਕਤ ਆਈਟਮ ਐਕਸਾਈਜ਼-ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਗੁਣ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਅਗਰਵਾਲ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੁੱਧ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 8 ਸਭ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਯਮ 36 (23-ਏ) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਨਿਯਮ 36(23-ਏ) ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“(23-ਏ) ਦੇਸੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੁਕਾਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਾਲਾਨਾ ਕੋਟਾ ਚੁੱਕਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਲਾਨਾ ਕੋਟੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਆਪਣਾ ਅਨੁਪਾਤਕ ਮਾਸਿਕ ਕੋਟਾ ਚੁੱਕਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। - ਉਸ 'ਤੇ ਸਿਰ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੋਟੇ ਦੀ ਘੱਟ ਲਿਫਟਿੰਗ ਜਾਂ ਸਟਿਲ-ਰੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਾਉਣ ਕਾਰਨ

ਪੂਰੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਕੋਟੇ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੀ ਸਟਿਲ-ਹੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ (22-ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਰਕਮ। ਸਕਿਊਰਟੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਕਮੀ ਨੂੰ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੀ ਛੋਟੀ ਲਿਫਟਿੰਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ

767 ਮੈਸਰਜ਼ ਭਜਨ ਲਾਲ-ਸਰਨ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰ. v. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ। (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.)

ਅਨੁਪਾਤਕ ਕੇਟਾ ਜਾਂ ਸਟਿਲ-ਹੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਛੋਟੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਲਗਾਤਾਰ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ।"

ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੰ. 7 APD 8 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ- ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨਿਯਮ 36(23-A) ਦਾ ਪਹਿਲਾ Wt ਜੋ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 7 pf ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਨਿਯਮ 36 (23-ਏ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਟੇ ਦੀ ਛੋਟੀ ਲਿਫਟਿੰਗ ਕਾਰਨ ਪੂਰੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਕੋਟੇ 'ਤੇ ਸਟਿਲ-ਰੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਕਮੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਨਿਯਮ ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਲੰਘਣਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਐਕਸਾਈਜ਼-ਡਿਊਟੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:- - "23. ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਬਰੂਅਰੀ, ਵੇਅਰਹਾਊਸ, ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਸਟੋਰੇਜ ਦੀ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਧਿਆਇ V ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਡਿਊਟੀ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ) ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਂਡ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

' ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਜਾਂ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਆਦਿ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਵਸਤੂ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਦੇਣ ਯੋਗ ਆਬਕਾਰੀ-ਸੁਲਕ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਂਡ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ. ਆਰਟੀਕਲ ਨੂੰ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਜਾਂ ਗੋਦਾਮ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ (1914 ਦਾ 1) ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਤੇ 32 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿੱਤੀ (ਪਹਿਲੀ ਸੇਧ) ਆਰਡਰ, 1965 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੈ, 1065. ਉਕਤ ਫਿਸਕਲ ਆਰਡਰ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: - "ਪੁਨਿਆਬ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਈ ਗਈ ਪੀਐਫ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੰਡਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰੂਫ ਲੀਟਰ ਵਿੱਚ ਵਧੇ ਜਾਂ ਘਟਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਡਿਊਟੀ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਨੁਪਾਤ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਦੀ ਤਾਕਤ ਲੰਡਨ ਦੇ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਘੱਟ ਹੈ :— ਫਿਸਕਲ ਆਰਡਰ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਂਡਡ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਜਾਂ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਤੋਂ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਐਕਸਾਈਜ਼-ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਉਚਿਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਮੰਜ਼ ਅਪਟਾਇਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਖਪਤਕਾਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ auflijpri. ਪਰ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦੇ

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਪਤ ਲਈ ਵੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਵਸਤੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਉਸ ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਸਾਈਜ਼-ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਉਣਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਡਿਊਟੀ ਹੈ

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ 36(23-ਏ) ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 8 ਦਾ ਇਮਪਿਊਡ ਭਾਗ ਉਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਘਟਨਾ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵੇਚਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਲੇਵੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸ਼ਰਤ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸੱਤਵੇਂ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਐਂਟਰੀ 51 ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਮੁੰਜਰਾਲ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਬੀਪ ਹੋਣ 'ਤੇ, 7 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਸਟਿਲ-ਹੈੱਡ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਟਿਲ-ਹੈੱਡ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਟਾ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਟੂਟੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ip ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਆਬਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਐਲਸੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ: -

“38. ਧਾਰਾ 36 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ), (ਬੀ), (ਸੀ), (ਡੀ) ਜਾਂ (ਈ) ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸ, ਜਿਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ

ਲਾਇਸੈਂਸ ਮੌਜੂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਲਈ, ਸਾਬਕਾ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਤੋਂ ਆਬਕਾਰੀ ਮਾਲੀਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "

ਸ੍ਰੀ ਮੁੰਜਰਾਲ ਦੀ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਥਿਤ ਜੁਬਾਨੀ ਭਰੋਸੇ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਇੰਚਾਰਜ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਿਵਾਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਮੁੰਜਰਾਲ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਭਾਗ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"60. (1) ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪੈਸੇ, ਅਰਥਾਤ: -

(a) ਸਾਰਾ ਆਬਕਾਰੀ ਮਾਲ, •

(ਬੀ) ਕੋਈ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਜੋ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ

(c) ਆਬਕਾਰੀ ਮਾਲੀਏ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਸਾਰੀਆਂ ਰਕਮਾਂ, ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ (ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ) ਤੋਂ, ਉਸ ਦੀ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ, ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ-ਧਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਤੋਂ।

(2) * * * * *

(3) * * * * * »

ਵਕੀਲ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਵਾਲਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਤੋਂ "ਬਕਾਇਆ" ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਸ੍ਰੀ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਮੁੰਜਰਾਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਕਮ ਨੂੰ "ਬਕਾਇਆ" ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ। ਸਿਰਫ਼ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਕਮ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਾਈਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਬਕਾਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ (2) ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਜੈਨੇਟਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਵੈਕਿਊਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਾਂ-ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਰਕਮ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ (1950 ਦਾ 31)। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਅਗਰਵਾਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਮਾਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਨੁਕਤੇ ਉਠਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਵੰਡਨਯੋਗ ਹੋਣ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸਟਿਲ-ਹੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲਾਈਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਠਾਉਣ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸਲਾਹਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਟਿਲ-ਹੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲਣ, ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਟਿਲ-ਹੈਂਡ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮੰਗ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਰੱਦ. ਇਹ ਵੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਰਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ.

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ,
ਐਫ.ਜੇ. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ, ਹੋਸ਼ੀ ਐਨਆਰਪੁਕ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਫਰਮ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ-ਜਗਤ ਸਿੰਘ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1958 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 149

7 ਫਰਵਰੀ 1967 ਈ

ਪੰਜਾਬ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਬੋਰਡਜ਼ ਐਕਟ (1883 ਦਾ XX)- ਐੱਸ. 31—ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਟੈਕਸ ਟੀਨ ਦੀ ਢੇਆ-ਢੁਆਈ—ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਜਿਸ ਕੋਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੁਕਾਨ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਗੋਦਾਮ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮਾਲ ਸਟੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਲਈ—ਕੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਚੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਜਿਹੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਗੋਦਾਮ ਤੋਂ। ਇਹ ਵਪਾਰ, ਕਾਰੋਬਾਰ, ਕਾਲਿੰਗ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੋਦਾਮ ਤੋਂ ਮਾਲ ਦੀ ਮਹਿਜ਼ ਡਿਲਿਵਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ 29 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ 7 ਫਰਵਰੀ, 1967 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਰ.ਐੱਸ. ਨਰੂਲਾ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

Translator Sawan Khosla

(ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇ ਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪਰਮਾਣਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।)